

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Til klart Guds Ansigt vi skal see

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Til klart Guds Ansigt vi skal see", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 228. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid911130/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Stemmen giennem Sang og Graad
Styrkes efterhaanden.

- 26 Da Guds Aand af Hjertens Grund
Lægger Bønnen i vor Mund,
Fader-Vor vi sige,
I vor *Herres Jesu* Navn,
Saa os i Hans Faders Favn
Aabnes Himmerige!

No. 93. *)

- 1 Til klart Guds Ansigt vi skal see,
Og ret Hans Hjerte kiende,
Paa Jorden, som i Himlen, Tre
Guds Gierninger fuldende,
I Naade kom de ovenned,
Og *Tro* og *Haab* og *Kiærlighed*
Er Navnet paa de Trende!
- 2 I Verden tales vidt og bredt
Om Grund-Forskielligheden,
I Kirken immer de gjør Eet,
Fra Oven og fra Neden:
Thi vi gienfødes i vor *Daab*
Med Peders *Tro* til Pauli *Haab*,
Johannes-Kiærligheden!
- 3 Vor *Tro* er ei paa hvadsomhelst,
Man Christendom vil nævne,
Men kun Hvad os har skabt og frelst
Og fører paa det Jævne,
Og saa paa Alt hvad *Troens Aand*
Os leder til med kiærlig Haand,
Alt efter Hjertets Evne!

*) Efter 1 Cor. 13.

4 Vort *Haab* er ei paa Drømme bygt,
I Luften ei det svæver,
Men hviler paa Guds-Ordet trygt,
Og paa hvad Hjertet kræver:
Om evigt Liv for Sjæl og Krop
Det reiser til vort Hoved op,
Det os til Himlen hæver!

5 Vor *Kiærlighed* ei blusser vild,
I Røg sig ei indsvøber,
Men brænder lyst med Lue mild,
For Ham, som dyrt os kiøber:
Med Ja og Amen til Hans Ord,
Den følger fromt Hans lyse Spor
Og i Hans Dyd sig øver!

6 Det klinger sært, at *Kiærlighed*
Skal ene evig vare,
Vort Hjerte ømmer sig derved
At lade *Haabet* fare,
Og selv den fromme Barne-Tro
Til Evighedens Fryd og Ro
Vil kiækt sin Ret forsvare!

7 Men Aanden smiler ad de Smaa,
Og siger: hør mig nøie!
Mon Nogen troer og haaber paa
Hvad klart ham staaer for Øie?
Og tykkes end det Hjernen sært,
Vort Hjerte er dog Svaret kiært,
Saa det sig lader nøie!

8 Men voxer vi en Smule til,
Saa vi lidt meer kan fatte,
Han gierne os meddele vil
Af sine Viisdoms-Skatte:

Vort *Hjertes Øine*, trods vor Krop,
Han lukker og Han lyser op,
Er de end her kun matte!

9 Da skimte vi, at naar vor Tro
Har Verden overvundet,
Og Støv er, efter Gravens Ro,
Med Aanden klart forbundet,
Da, til Triumf for *Troen* just!
Er, som Guds dunkle Aande-Pust,
Dens Time-Glas udrundet!

10 Paa Jord, som vor Gudmoder blind,
Hun gaaer kun efter Røsten,
Og bærer os i Kirken ind,
Til Daaben og til Trøsten,
Men, skjøndt hun selv det ikke veed,
I Grunden *Tro* er *Kiærlighed*,
Thi Værket driver Lysten!

11 Vor *Kiærlighed*, den Blomme fin,
Gud-Faders yngste Daatter,
Som kaldes alt i Vugge sin
En Dronning over Drotter,
Med himmelsk Hjd i Jomfru-Bryst
Hun følger *blindt* sin Brudgom's Røst,
Skjøndt Vantro leer og spotter!

12 Hun favner ømt det lyse *Haab*,
Kun som sin Tvilling-Broder,
For Begge *Tro* holdt under *Daab*,
De *Troen* kalde Moder,
Forklaret dog hun seer det hist,
At *Haabet* var den lille *Christ*,
Vor store Kirke-Broder!

13 Om *Julen* synger *Troen* bedst
Med Engle-Toner søde,
Mens *Haabet* har sin høie Fest
I *Paaske-Morgenrøde*,
Og *Kiærlighed* i *Bølge-Gang*
Sig fryder høit med *Pindse-Sang*,
Naar vore *Tunger* gløde!

No. 94. *)

1 Vil du *Kirkens* Spir forgylde,
Kom ihu, at den er kaldt
Herrens Legem, Ordets Fylde,
Som opfylder Alt i Alt,
Nævnet saa af *Sandheds Mund*,
Paa den soleklare Grund:
Hødingen for hele Livet
Er til *Hoved Kirken* givet.

2 Derfor *Kirken* ei aflader
Her og hist at prise Dig,
Gud, vor Herres *Jesu Fader*,
Fader-Vor i *Himmerig!*
Dig, som, førend Aar blev talt,
I din Søn har os udvalgt
Til din *Helgen-Slægt* i *Daaben*,
Rene under *Purpur-Kaaben!*

3 Ja, det var din gamle Tanke,
End før *Bjergene* blev skabt,
I din Søn Du vilde sanke
Ogsaa hvad der gjaldt for tabt,
Sanke i dit *Hoved-Ord*
Alt i *Himmel* og paa *Jord*;

*) Efter *Ephes. 1.*